

то имъ Македоніѣ, на два и три пѣтя улавяны робы и всякакъ обласкаваны и съ почести и богатства надаряваны отъ Василія, да ся отрекжтъ отъ народа си и отъ отечеството си и да останжтъ съ гърцытъ не сж склонявали; но при всякой удобенъ случай бѣгали сж въ отечеството си при съотечественницытъ си, съ които сж дѣлили бѣды и неводи и за които не сж щадили кръвтъ си и животътъ си. Първыйтъ даже ожененъ за геркынѣ въ Солунъ, отъ коѣто и дѣца му ся народили, не му ся посвидѣли ни женѣ ни дѣца; но на гласътъ на отечеството си зарѣзалъ всичко и ся озовалъ въ редътъ на войницытъ, които ся бѣяли за отечество. Какво е накарало тѣзи благородни Българи да ся отрекжтъ отъ всички почести и удовольствія на живота, и да прѣдпочжтъ да злостраждатъ съ съотечественницытъ и сънародницытъ си? Кое ги е накарало, когато уловены най послѣ пакъ, да прѣдпочжтъ да умржтъ въ мрачнытъ и студены тѣмници, а не да ся отрекжтъ отъ отечеството си и отъ народа си и да добруватъ между инородцы вѣнъ отъ отечеството си? — Нищо друго освѣнъ длѣжността имъ, любовта къмъ народътъ имъ и милѣніето за отечеството имъ!

Исторіята на цѣлый чловѣческый родъ е пълна съ таквызи примѣры, които да привождамы тукъ не бы ни постигнало ни книгѣ ни мастило.

Ще каже че всички и по всичкый свѣтъ чловѣцытъ осѣшатъ любовтъ къмъ отечеството си; и не само че ѣхъ чувствовать, но и налага ся нравственно всякому да обыча отечеството си. Отъ това и най-първа на всякой гражданинъ длѣжность, отъ коѣто всички другы зависятъ е — любовта къмъ отечеството му. (слѣдува)

ПОЛЗА ОТЪ СЪДРУЖАВАНІЕТО

(РАЗГОВОРЪ МЕЖДУ ДВАМА СЪПОЖНИЦЫ И ЕДИНЪ УЧИТЕЛЬ)

СТОЕНЧО И КОЛЮ

С т. У добъръ часъ, бачо Кольо, на кждѣ си ся запжтилъ тѣй?

К о л. Сполаимъ ти, Стоенчо; а бе, отивамъ и азъ,